

Az alábbiakban dr. Pusztai Éva összefoglaló írását ajánlom figyelmükbe.

Bevezetésül azonban néhány alapvető gondolatot szeretnék Önökkel megosztani, általában a szülői szerepről.

— *A gyermek önálló lény, már születése pillanatában. A szülők dolga tehát nem a gyermek saját képmásukra formálása, hanem elsősorban megfigyelése, felfedezése. Ha az alapvető védelmet, biztonságot fizikailag és érzelmileg is megkapja, ő magától meg fog tanulni sok mindent, és meg fogja mutatni, milyen emberi hajlamokkal rendelkezik. Nem másoknak kell „embert faragni” belőle.*

— *A gyermeknek, növekedése, fejlődése során minden és mindenki minta, amivel és akivel találkozik. Gondoljunk erre akkor is, ha esetleg negatív személyiségjegyek kialakulását véljük felfedezni rajta. Vajon ki vagy mi volt a minta? Nem biztos, hogy egyből fenyegetni, büntetni kell! Az őszinte, feltáró beszélgetés mindennél többet ér.*

— *Minden szülő szereti a gyermekét. Legalább is ez a szándéka, a zsigereiben hordja rá a hajlamot. De ne felejtsük el, hogy a szeretet megnyilvánulásai nagyon különbözőek lehetnek. A gyerek pedig ezekből a felé irányuló, sokszor nem is tudatos megnyilvánulásokból tanulja meg, mi is a szeretet.*

Mert a szeretetet is meg kell tanulnunk, legjobb esetben az igazit, amelyik feltétel nélküli.

Az, hogy „ha szót fogadsz, akkor szeretlek”, az nem szeretet. Csak arról való beszéd.

Fogadjuk el a gyermeket olyannak, amilyen, és bátorítsuk őt abban, amit saját maga felfedez magában, és csak abban akadályozzuk, amivel kárt okozhat másnak vagy magának!

Nem baj, ha nem a szülő álmait teljesíti be, hanem a magáét!

Dr. Pusztai Éva tanulásmódszertan-tréner (<http://fejlesztok.hu/szuloknek/112-tiz-tanacselsosszuloknek.html>)

Tíz tanács elsős szülőknek

Féltés, aggodalom, büszkeség kavarog a szülőkben, amikor először látják ünneplőbe öltözött gyermeküket az iskolapadban. Az ő higgadt, és mindig a gyerek hosszú távú érdekeit szem előtt tartó magatartásuk sok későbbi tanulási problémát megelőzhet.

1. Ne csináljunk túl nagy felhajtást az iskolakezdés körül, ne nyomasszuk ilyesmivel: "majd megtudod, mi a magyarok istene, ha iskolás leszel", "ott nem rendetlenkedhetsz, majd a tanító néni megnevel" de arra sincs szükség, hogy "ott megmutathatod, mit tudsz, mert te már okos, iskolás nagyfiú vagy". Illúziókba se ringassuk: az iskola nem a "Csodák Palotája": az osztályban ő egy lesz a sok közül, nem lesz a középpontban, mint a családban. Ezt is meg kell tanulnia - **az iskolaérettség része az alkalmazkodás képessége, a kudarcok tűrése.**

2. Az iskoláztatás eltart 16-20 évig is, nem dől össze a világ, ha fekete pontot kap a harmadik héten. Hagyni kell, hadd alakuljon ki a saját tanulási ritmusa, érdeklődése, feladattudata. El kell fogadni, ha valamilyen területen gyengébben teljesít, másban esetleg ügyesebb a társainál. **Lényeg, hogy ne frusztrálja az iskola, ne utálja meg az első félév alatt.**

3. Sajnos, a legtöbb hazai iskola hibásan és értelmetlenül "sietteti" a gyerekeket, mintha az lenne az eredményes oktatás legfőbb ismérve, hogy "karácsonyra olvasni fognak". **Ha a mi gyerekünknek lassabban megy az összeolvasás, vagy az írás, maradjunk higgadtak.** Gondoljunk arra, hogy ebben a korban, az egyidős gyerekek között, akár két évnyi különbség is lehet az érettségben.

4. **Az iskolakezdés még az iskolaérett gyereket is megviseli. Ha túl korán került iskolába, vagy valamilyen, addig rejtve maradt problémája van, változatos "tünetekkel" tiltakozik a számára elviselhetetlen teher ellen.** Szétszórt, nyugtalan lesz, képtelen egy helyben ülni, koncentrálni, előbb-utóbb összeütközésbe kerül a társaival, "szemtelené", agresszívvá válhat. Szorong, rosszul alszik, rágja a körmét, könnyen elsírja magát, esetleg az addig megbízhatóan szobatiszta gyermek bepisil, látható ok nélkül belázasodik. Az első hetekben - sok beszélgetés mellett - **időt kell hagyni a gyerekeknek, mert lehet, hogy ezek a tünetek csak átmenetiek. Ha azonban egy-két hónap után is fennállnak a gondok, érdemes nevelési tanácsadóhoz, gyermekpszichológushoz fordulni.**

5. **Iskolaidőben a kisiskolásnak este nyolckor ágyban a helye.** Meghallgathat még egy mesét, (lehetőleg élıszóban, hogy a szülei hangja, gesztusai, arcjátéka gazdagítsa az élményt), de ekkorra már pihenésre alkalmas, nyugodt körülményeket kell teremteni neki.

6. A másnapi előkészület, a "bepakolás" legyen kezdettől a gyerek dolga, viszont a szülők az első hónapokban **ellenőrizték, hogy minden taneszköze rendben legyen, főként a tolltartóban.**

7. **Egészen más a gyermek teljesítménye, hangulata, ha nyugodtan, reggeli után megy iskolába.** A napközis reggelire olyan későn kerül sor, hogy valamit feltétlenül ennie kell otthon is: egy szendvicset, gyümölcsöt, egy pohár tejet, kefirt, túrókrémet legalább.

8. **Ne csak a szokványos kérdéseket tegyék fel délután:** mi volt a suliban, kaptál-e piros pontot, mi volt az ebéd stb. Arról kellene kérdezni, hogy ő miként érezte magát, vele mi történt. Ha igazi figyelemmel hallgatjuk, biztosságot ad neki a tudat: továbbra is ő a fontos, akkor is, ha nem ér el azonnal óriási sikereket.

9. **Nem szerencsés, ha a szülők magukra vállalják azt, hogy napról napra, késő estébe nyúló gyakoroltatással, "az iskola kinyújtott karjaként" otthon igyekeznek pótolni, helyrehozni azt, amit a tanító néni nem tudott elérni.** Ez előbb utóbb komoly konfliktust szül a gyerek és a szülő között.

10. Már a 7-8 évesek között is egyre több a neurotikus, pszichoszomatikus tüneteket mutató kisgyerek. **Egy egész élet sikerességében, a tanulmányi eredményénél lényegesen nagyobb szerepe van a lelki stabilitásnak!**

Utóirat:

Iskolába járni muszáj. A hatályos törvények értelmében minden gyereknek kötelező.

A fenőttek legfőbb feladata, hogy ezt a kötelezőséget a legjobb szándékú, feszültségmentes, és jó hangulatú mindennapok biztosításával ellensúlyozza a gyerekek számára. Hogy teljes életet élhessenek, az életkoruknak leginkább megfelelő lehetőségekkel.

Ennek egyik feltétele a szülők és a pedagógusok együttműködése, egymás iránti bizalma..

Szerkesztette: Veszprémi Ildikó